

IKC

**Internaciema
Kolektivista Cirklo**

**Per la llibertat immediata i sense càrrecs de
tots els presos polítics i lluitadors socials**

La situació de la classe obrera és molt greu: el treball que a penes ens garanteix la supervivència, l'atur, la inseguretat laboral, l'habitatge inaccessible, són l'altra cara dels privilegis dels rics, cada vegada més rics, que han resolt la crisi capitalista amb la super explotació del proletariat.

Des de l'aprovació de la Llei Mordassa i la reforma del Codi Penal, la repressió sobre els que lluiten contra aquesta situació s'ha multiplicat: diàriament es fan imputacions judicials greus a treballadors els delictes dels quals han estat fer piquets de vaga, defensar a les famílies pobres contra els desnonaments, ocupar terres de terratinents absentistes, defensar les manifestacions contra la violència policial, fer acudits sobre franquistes o sobre la Mare de Déu en Internet, parlar en classe sobre el referèndum de l'1O, cremar fotos del rei o cantar coses que no li agraden al govern o a l'església. Mentrestant, des del poder es desvia l'atenció del personal tot amplificant delictes comuns, explotats al màxim pels mitjans de comunicació.

Aquesta repressió inusitada i creixent és la resposta del govern que gestiona els interessos de la burgesia front a l'important ascens de les mobilitzacions de masses que vivim des de fa més d'un any. Malgrat la pau social que intenten imposar les burocràcies col·laboracionistes dels sindicats majoritaris UGT i CCOO, l'increment de les vagues obreres, les *marees* socials, les *marxes per la dignitat*, les mobilitzacions de les persones migrants, les manifestacions de les dones treballadores i els jubilats, mostren una reactivació clara de la lluita de la classe obrera després de tants anys de dura crisi econòmica.

Tot això es projecta també en la crisi catalana. El divendres 23 de març, el Tribunal Suprem, seguint descaradament les instruccions del govern del PP, decidí processar a 25 representants polítics i socials catalans. Per delictes de «rebel·lió» (fins a 30 anys de presó) al President de Catalunya, Carles Puigdemont, al vicepresident Oriol Junqueras i 7 consellers del seu govern dissolt, a la presidenta del Parlament dissolt, a la secretària general d'ERC, i als dirigents de ANC i Omnium Cultural. Pel delictes de «desobediència» (inhabilitació i multa) a 5 membres del govern dissolt, 5 membres de la mesa del Parlament dissolt i les portaveus de la CUP Mireia Boya i Anna Gabriel. A més, a alguns d'ells se'ls imputa el delictes de malversació (fins a 8 anys). El crim: haver organitzat un referèndum l'1 d'octubre perquè el poble català es manifestara democràticament sobre la creació d'una república catalana separada del regne d'Espanya.

El govern en minoria del PP – el primer partit imputat per corrupció, amb més de 900 càrrecs imputats per la mateixa raó – deu la seua existència a la voluntat del PSOE que, si volguera, pot enderrocar-lo des de les *Cortes del Reino de España* en qualsevol moment. Molt al

contrari, la direcció d'eixe partit està donant-li mans lliures per criminalitzar el referèndum i l'independentisme català, per asfixiar financerament Catalunya, per reprimir policialment les imponents mobilitzacions de masses, per dissoldre les institucions estatals autonòmiques (aplicació art. 155) i per vetar la possibilitat d'elegir nou president de la Generalitat, producte de les eleccions forçades del 21 de desembre.

No es tracta de tindre o crear il·lusions sobre que del moviment independentista es pugui obtenir continguts favorables a la causa obrera, sinó de comprendre que la resposta repressiva de l'estat a les aspiracions democràtiques catalanes són un element de la involució política vers a formes que amenacen encara més les llibertats polítiques que necessitem per a lluitar per les nostres reivindicacions.

Per això, és el moment de respondre i parar l'espiral repressiva. I cal fer-ho com a classe obrera. Perquè és la burgesia espanyola la que ataca i perquè la seua fracció catalana també ho fa quan l'interessa. I perquè, com s'ha demostrat durant tot el «procés», la burgesia catalana, encara que siga víctima de la repressió de l'estat, el reconeix com a propi i no deixa de subordinar-se a ell. Com a experiència interclassista ja hem tingut prou amb el carreró sense eixida en el que han quedat les masses desconcertades, mentre els seus dirigents «independentistes» es dedicaven a les negociacions secretes per solucionar el seu propi futur polític, econòmic i personal.

Cal que totes les organitzacions del moviment obrer de l'Estat Espanyol, polítiques, sindicals, socials, de qualsevol tipus, confluïsquen en un moviment, com un puny :

- Pel derogament del pensionàs, les reformes laborals, la reforma del Codi Penal i la Llei Mordassa
- Per la llibertat immediata i sense càrrecs de tots els presos polítics i lluitadors socials
- Per la fi de la repressió política contra els independentistes en la comunitat catalana.
- Per l'alçament immediat de l'art. 155
- Pel dret del poble català a triar el seu destí sense interferències del regne d'Espanya. Pel mateix dret de tots els pobles que ho desitgen.

Abaix el govern Rajoy!

Hi ha condicions per a organitzar una vaga general per aconseguir aquestes reivindicacions i acabar amb el govern més corrupte i antiobrer que ens ha atorgat la monarquia heretada de Franco.

Hi ha condicions per acabar amb la monarquia i obrir el camí d'un nou sistema de govern dels treballadors per ells mateixos, que satisfaga les necessitats reals de la majoria de la població i on cada poble siga lliure de triar les seues relacions amb la resta.

24 de març de 2018

Internaciema Kolektivista Cirklo

<http://ikcirklo.org>

ikcirklo@tutanota.com